

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204092
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719204092.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému N. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. nábrežie XXXX/XX, XXX XX F., právne zastúpeného JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom, so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 1.677,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Csp/69/2019-193 zo dňa 1. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Csp/69/2019-193 zo dňa 1. marca 2021 z r u š
u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 7Csp/69/2019-193 zo dňa 1. marca 2021 prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.677,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.667,67 Eur od 10.01.2017 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a druhou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručенou súdu prvej inštancie dňa 02.09.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1.677,67 Eur s príslušenstvom. Zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 15.08.2014 uzatvorená zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky(ďalej len „zmluva o pôžičke“, resp. „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,-- Eur a že zmluvné strany si v tejto zmluve dohodli celkové náklady spotrebiteľa 1.486,60 Eur, celkovú sumu k zaplateniu 3.486,60 Eur, mesačnú výšku splátky úveru vo výške 58,11 Eur, počet mesačných splátok 60, RPMN vo výške 27,44%, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27,44%, dátum splatnosti prvej splátky na deň 20.09.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v kalendárnom mesiaci, termín končenej splatnosti úveru september 2019. Predmetom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver a dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom za podmienok dohodnutých v zmluve. Dlžník k zmluve predložil platný občiansky preukaz. Zmluvné sa strany dohodli, že veriteľ poskytne dlžníkovi peňažné prostriedky prevodom na v zmluve uvedený bankový účet č. G Zmluvné strany v bode 12.2 zmluvy sa dohodli, že veriteľ je oprávnený v prípade riadne a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou, t.j. vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a v § 565 Občianskeho zákonníka. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016, ktorú adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému súd prvej

inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že k zmluve č. XXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 232,44 Eur, ktorý vyzval žalovaného bezodkladne zaplatiť. Zároveň žalovaného upozornil, že ak do dňa 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky, splatnej v mesiaci september 2016, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Z fotokópie poštovej doručenky mal za zrejmé, že žalovaný prevzal písomnú výzvu doručenu poštou dňa 07.12.2016. Z písomného oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.01.2017, ktorú adresoval právny predchodca žalobcu žalovanému súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu zosplatiť dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 1.678,55 Eur. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve č. XXXXXXXX na meno žalovaného súd prvej inštancie zistil, že žalovaný sa dostal prvýkrát do omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 20.08.2016 a nasledovnými splátkami. Z oznámenia Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 12.08.2020 súd prvej inštancie zistil, že majiteľom bankového účtu č. G bol ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 15.08.2014 žalovaný.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázanú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 15.08.2014 zmluvu úvere, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému úver a záväzok žalovaného poskytnuté finančné prostriedky vrátiť za zmluvne dohodnutých podmienok. Uviedol, že žalovaný v konaní tvrdil, že zmluvu s právnym predchodcom žalobcu neuzatvoril a nepodpísal. Skutkové tvrdenie žalovaného vyvrátil v konaní žalobca tým, že predložil súdu fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného, ktorým sa žalovaný legitimoval pri uzatvorení úverovej zmluvy. Rovnako číslo bankového účtu uvedené v zmluve, na ktoré poukázal finančné prostriedky právny predchodca žalobcu je zhodné s účtom, ktorého majiteľom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy bol žalovaný tak, ako to vyplýva z oznámenia Československej obchodnej banky, a.s. zo dňa 12.08.2020. Pretože žalovaný neplatil zmluvne dohodnuté splátky úveru riadne a včas, vyzval ho právny predchodca žalobcu písomne dňa 26.11.2016 na riadne plnenie záväzkov s upozornením, že v prípade, ak žalovaný nezaplatí dlžnú sumu, právny predchodca žalobcu vyhlási pohľadávku za predčasne splatnú. Právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky zmluvné strany dohodli v bode 12.2 zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že žalované povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere riadne a včas nespĺnil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť celej pohľadávky.

4. Po zohľadnení obsahu uzatvorenej zmluvy o úvere, povahy zmluvných strán, ich práv a povinností súd prvej inštancie mal za zrejmé, že zmluva spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Konštatoval, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy, súd ex offio skúma, či dodávateľovi vzniklo právo na predčasné zosplatenie úveru a či boli splnené všetky kumulatívne zákonné podmienky pre uplatnenie práva podľa § 565 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto za účelom zistenia výšky žalobcom uplatnenej splatnej pohľadávky voči žalovanému, vyplývajúcej zo zmluvy o úvere súd prvej inštancie podrobil zmluvu prieskumu ex offio a zistil, že účastníci zmluvy si dohodli právo veriteľa úver zosplatiť pri nespĺnení niektorej zo splátky v bode 12.2 zmluvy. Z výpisu z účtu aktuálneho stavu úveru súd prvej inštancie zistil, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 20.08.2016 a nasledujúcimi. Z písomnej výzvy zo dňa 26.11.2016 zistil, že právny predchodca žalobcu písomne upozornil žalovaného na uplatnenie práva pohľadávku zosplatiť v zákonom stanovenej lehote a zároveň žalovaného upozornil, že pohľadávka veriteľa vyplývajúca zo zmluvy je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Pretože žalovaný si zmluvné povinnosti nespĺnil, právny predchodca žalobcu dňa 24.01.2017, t.j. do splatnosti splátky k 20.02.2017 písomne celú pohľadávku zosplatiť a vyzval žalovaného na jej zaplatenie. Z uvedených časových súvislostí konštatujúc, že právny predchodca žalobcu splnil zákonný postup podľa § 565 a 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, mal za zrejmé, že právny predchodca žalobcu použil právo úver zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.10.2016. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi uplatnený nárok v sume predstavujúcej súčet zmluvne predpísaných splátok po odrátaní žalovaným uhradenej sumy vo výške 1.336,53 Eur spolu so zákonným úrokom z omeškania z dlžnej sumy dňom nasledujúcim po uplynutí doby 5 dní od odoslania oznámenia o zosplatení úveru obyčajnou poštou zásielkou.

5. Pokiaľ šlo o žalovaným namietanú výšku odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov dohodnutú zmluvnými stranami v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky, súd prvej inštancie konštatoval, že neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenú naposledy

v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, t.j. za druhý štvrťrok r. 2014 podľa informácií zverejnených MF SR vo výške 14,36 %.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady pomeru úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil plynutie lehôt na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, keď lehotu troch mesiacov podľa § 59 ods. 9 Občianskeho zákonníka počítal nie od splatnosti splátky za mesiac august 2016, ale od doručenia výzvy zo dňa 26.11.2016. Pokiaľ právny predchodca listom zo dňa 26.11.2016 označeným ako predžalobná upomienka oznámil žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 232,44 Eur s tým, že ak nedôjde do 05.01.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude oprávnený úver zosplatniť, tak splátka za 09/2016 bola splatná do 20.09.2016. Lehota na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky (zosplatnenie) úveru uplynula dňa 20.01.2017. Pokiaľ právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, urobil tak podľa jeho názoru po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a neboli tak splnené zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru. V tejto súvislosti poukázal na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019. Vyslovil názor, že v tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky (teda splátky za mesiac august 2016) za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. V tomto prípade to znamená, že pokiaľ by bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.09.2016, v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 26.11.2016) a uplynutia troch mesiacov od splatnosti tejto splátky, t.j. ku dňu 20.12.2016, mohol veriteľ uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr ku dňu XX.XX.XXXX, t.j. do splatnosti najbližšej splátky. Pokiaľ žalobca toto svoje právo nezrealizoval, alebo zrealizoval predčasne, resp. oneskorene, t.j. ku dňu 24.01.2017, nemôže dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.09.2016. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je vecne správne, sa v plnej miere stotožňuje. Uviedol, že v spore bolo preukázané, že žalovaný mu poskytnutú sumu úveru nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti žalovaný bol súdom zaviazaný na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie .

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 02.09.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.677,67 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluvy o spotrebiteľskom úvere XX.XX.XXXX. uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 13.08.2014. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalovanému poskytol úver vo výške 2.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 58,11 Eur, so splatnosťou mesačných splátok 20. dňa v mesiaci, splatnosťou prvej splátky dňa 20.09.2014, termínom konečnej splatnosti 8/2019, v počte splátok 60. Zmluvné strany

si ďalej v zmluve o úvere dohodli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1.486,60 Eur, celkovú čiastku vo výške 3.486,60 Eur, RPMN vo výške 27,44 %, fixnú úrokovú sadzbu vo výške 27,44 % a priemernú hodnotu RPMN vo výške 18,9 %. Podľa čl. VI. zmluvy o úvere právny predchodca poskytol žalovanému úver prevodom na účet č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z čl. 12, bod 12.2 zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu je oprávnený v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej jeho pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že so splácaním úveru sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.08.2016 a nasledujúcimi splátkami. Podaním zo dňa 26.11.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že eviduje k zmluve o úvere uzatvorenej dňa 13.08.2014 nedoplatok na splátkach v celkovej výške 232,44 Eur a upozornil ho, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Podaním zo dňa 24.01.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz a že jeho dlžná čiastka ku dňu zosplatenia predstavuje sumu v celkovej výške 1.678,55 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Citované ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka veriteľovi umožňuje za splnenia zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade, ak dlžník nesplnil niektorú splátku, a to iba vtedy, ak to bolo medzi stranami dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo veriteľa je však časovo ohraničené, keďže veriteľ ho môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Nevyužitím tohto práva veriteľa alebo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie ďalšej splátky, resp. do jej účinného splnenia, nedochádza k splatnosti celého dlhu, ale platí naďalej pôvodné dojednanie o splátkach, pričom nie sú dotknuté dôsledky omeškania s tou ktorou splátkou. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka iba za podmienky, že na svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tohto ustanovenia tiež vyplýva, že veriteľ môže upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz aj v prípade, ak dlžník ešte nie je v omeškaní s niektorou, či viacerými splátkami po dobu troch mesiacov. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka však nevyžaduje ako podmienku upozornenia na využitie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka omeškanie so splátkou viac ako tri mesiace, omeškanie je rozhodujúce až z hľadiska uplatnenia práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. V prípade, ak by veriteľ vyčkával s upozornením až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním splátky a následne by doručoval upozornenie dlžníkovi, kedy po jeho doručení by musel čakať ďalších 15 dní na uplatnenie práva, práve vtedy by sa mohlo ľahko stať, že by nestihol uplatniť právo do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil splnenie podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie nesprávne zistil, že splátkou, ktorá mala vyvolať zosplatenie bola splátka splatná dňa 20.10.2016, nakoľko z Predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Z uvedeného teda vyplýva, že splátka splatná dňa 20.09.2016 bola tou splátkou, pre ktorú mohol žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a nie splátka splatná dňa 20.10.2016, ako to uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Nakoľko medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok 20. dňa v

mesiaci, podľa § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky v prípade nesplnenia niektorej splátky je možné len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, žalobca toto právo mohol uplatniť najneskôr dňa 20.01.2017. Ako vyplýva z podania právneho predchodcu žalobcu označeného ako „Oznámenie o vyhlásení konečnej splatnosti úveru“ zo dňa 24.01.2017, právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 24.01.2017, t.j. nevyhlásil predčasnú splatnosť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky splatnej dňa 20.01.2017. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené všetky podmienky pre zosplatenie úveru vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je platné.

15. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci na základe skutkového stavu vec nesprávne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie opätovne posúdi dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka týkajúcimi sa spotrebiteľských zmlúv.

16. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).